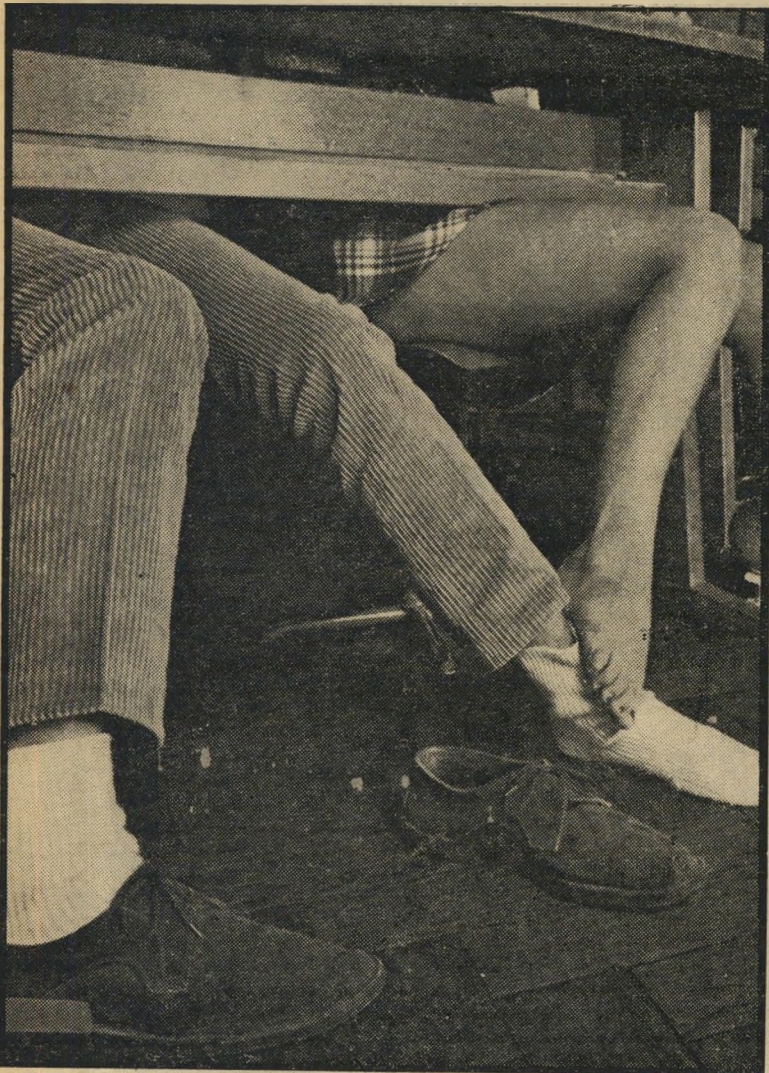

בתוך - והגלילה

האם עלייך לעודד את בתך, בגיל הטיפשעשרה, להשתמש בגלולות נגד הריון, או לאסור זאת עליה? פרופסור חיים גינות, בסיועו של רון הוריס לבני-הנעורים, — שפרק נוסף מתוכו מוגש לך להלן — מגיב בצורה חד-משמעית על שאלה זו. ועל הנושא בכללותו: כיצד תתייחסי לשאלת פעילות המינית של ילדייך בגיל הנעורים? האם להדריך אותם בצורה יזומה, להסתפק רק בתשובה על שאלותיהם — או לסרב לדון ולהפנותם למומחים?

לחתי יותר מדי. היום, בת 17, היא תמימה כמו תינוקת. היום אני מצטערת שהיא לא מעורה יותר בחברה וסופסטיקייטד.

***

"שלא תיכנסם להריון"

אם רביעות: "אני מעוניינת באושרן של בנותי. לוא הן היו מבוגרות כבר, לא הייתי מודאגת. אבל הן אינן. יש פעם, אם רביעות: "אני דווקא לא מתעניינת במניעת חטאים. אני מעתניינת יותר באושרן של בנותי. לו הן היו מבוגרות כבר, לא הייתי מודאגת. אבל הן אינן. ישנו פער שמוצע אותי, בין הדרישות המיניות שלהן לבין הבגרות הרגשית שלהן. מה לעשות עד שהפער הזה יחוסל?"

אם חמישית: "לדעתי צריך להפסיק למכור לילדים את כל הרעות-הקדומות בענייני-מין. בני טיפשעשרה כיום, ברגע שהם מתאהבים, אינם מהססים לקיים יחסי-מין. אני לא חורש שבת שאנחנו יכולים לעשות משהו בקשר

קבוצת אמהות, מודאגות בקשר ל-בניה-הטיפשעשרה שלהן, נפגשו לשיחה בבעיות-המין. אמרה אם ראשונה: "אני באה מבית מאוד שמרני, אף פעם לא שוחחנו בבית על מין. אהבתי זה היה משהו רחני ופרטי מאוד, בלי שום אספקי-סיים פיזיים. אולי בגלל זה אני נורא נבוכה כשבתי שואלת אותי על ענייני-מין." "אם שנייה: "אנחנו חיות בעולם של את-מול. הילדים שלנו חיים בעולם של היום. כשאני הייתי נערה, ריסון-עצמי היה מעלה. היום זה בדיחה. צניעות היא ביזבוזי או-מרת לי בתי בת ה-19 בגלוי. היא מאמינה בלי היסוס שיחסי-מין ללא נישואין הם כש-רים, בתנאי שהיא אוהבת את החבר שלה, והוא אותה. ואחיה הגדול, הלומד באוניברסיטה, אפילו יותר צניע: סקס עם אהבה זה בסדר גמור, הוא קובע, אבל סקס בלי אהבה זה בכל זאת יותר טוב מכלום." "אם שלישית: "ניסיתי תמיד להרחיק את בתי מבחורים. סיפרתי לה מה יכול לקרות. רצינית היא לא תינוק. אני חוששת שהצי-

המפלצות שלי

שם כל-כך הרבה מורים ומורות, איך אני אדע בכלל מי המורה שלי? הרי אני לא מכירה אותה? ואיך אני אדע לבד איפה היא כיתה שלי? הבייתספר כל-כך גדול, עם כל-כך הרבה קומות ומסדרונות ארוכים. זה לא

דאגה בלב איש — ישיחנה. אותו דבר אשה. אבל מה עושים כשהאשה היא פספור-סית בת שש, והדאגה, בעיניה, היא גדולה ועצומה, והיא לא יודעת בכלל איך להשיחנה? היום הראשון והשני השבוע היו מלאי

יש גם דאגות רציניות בחיים

כמו הגן של בלומה שזה רק חדר אחד. ומה יהיה אם אני אצא בהפסקה ולא אדע לחזור לכיתה? אני לא יודעת לקרוא את מה שכתוב על הדלתות. אני כל-כך מפחדת, בוחה ההההה...

הנורגשות ושמחה. סוף השנה, התעודות. היתפיים השתחררו מעול, והנשמות הקטנות התחילו לנשום כבר את אוויר החופש החדול.

ובתוך כל המהומה והעליצות, הריצה מ-חגיגת-הסיום בגן של זנה לטקס חלוקת ה-תעודות בבית-הספר של רוני, אני מבחינה שדנה ענומה במיקצת. לא יכול להיות, אני אומרת לעצמי. זה רק נדמה לי.

יומיים זה ככה נדמה לי, עד שביום שני בערב זה כבר לא נדמה לי. אני בטוחה. פתי אום, סתם ככה, פורצת זנה בבכי, בלי כל סיבה נראית לעין. "דנה! מה קרה, מה כואב לך?" "שום דבר."

אז למה את בוכה? אין תשובה, רק ילל ונהי. "דנה! מה קרה, מה כואב לך?" "שום דבר." "אז למה את בוכה?" אין תשובה, רק ילל ונהי. "דנה! מה קרה, מה כואב לך?" "שום דבר." "אז למה את בוכה?" אין תשובה, רק ילל ונהי. "דנה! מה קרה, מה כואב לך?" "שום דבר." "אז למה את בוכה?" אין תשובה, רק ילל ונהי.

ביטא זאת יפה בן 18 אחד: "אם החברה מתירה גירוי מיני פומבי, היא אינה יכולה לאסור את פריקת-המתח באופן פרטי." בחברה המודרנית של ימינו יש לבנים אמצעי תחבורה נוחים, ולבנות יש חופש מוחלט. הם גדלים בתנאים של מקסימום הזדמנויות ומינימום השגחה. כיצד ניתן ל-צפות מהם שיתנהגו לפי כללי העבר, לאחר ששינינו את הנאי העבר? או האמינה ילדה טובה, שצניעות היא מעלה, הסכימה לקצת ליטופים, אך הם אינם מססיקים היום. ה-חור אינו מתפקד בהם, כי אין בכך פרוקו, והנערה מתנגדת להם, כי מחשש לשם של סתם מגרה. בנות בקולג' המנסות להישאר בתולות מוצאות עצמן חיש מהר תחת לחץ חברתי ניכר. בנים רבים וטובים אינם מעוניינים לצאת איתן, ורבות מהבנות מסתכלות עליהן בלעג. ואכן, רבות נכנעות בעיקר בגלל הלחץ החברתי. בעבר עוד יכלה גמורה להציל את כבודה בטענה שהיא פוחדת מ-הריון. היום טענה זו כבר לא תופסת. יש גלולה.

לוא — מלבד להדריך אותם איך להשתמש כאמצעי-מניעה, כדי שלא יסתכנו בצרות." "אם שישית: "כשאני הייתי בגיל ההתבגרות, הדבקתי על הראי בחור-השינה שלי את דברי המינגוויי: מעשה הוא מוסרי אם אתה מרגיש טוב אחרי שביצעת אותו, ולא מוסרי כאשר אתה מרגיש רע. קיימתי יחסי-מין בגיל הנעורים בלי שום הרגשת אשמה, אבל עכשיו, כשאני אם לבנות בגיל הזה, אני מבלבלת. מבחינה הגיונית, אני משלימה עם הרעיון של יחסים לפני החתונה. אבל אני לא רוצה לדעת שהן עושות את זה. אני גם לא רוצה שהן תתייעצנה איתי, ולא שתחלקנה איתי בחוויות. והעיקר — אני לא רוצה שהן תיכנסנה להריון."

ערכים מנוגדים

יחה זו מלמדת על הערכים המנוגדים והבילבול השוררים בין הורים בנושא קשה זה. קשת-הדעות נעה בין הורים ה-מסרבים אפילו לדבר עם ילדיהם על המין, לבין אלו שלא רק מדברים, אלא אף מספ-קים אמצעי-מניעה. בני הטיפשעשרה יודעים כמובן על חילוקי הדעות בין המבוגרים והם ניצבים מול ניגוד מעיק: מצד אחד, מבוססת החברה המודרנית שלנו על המין, המין נמרת, למטרות מסחריות, על כל מסך קולנועי וטלוויזיוני, על כל בימת תיאטרון ועל כל שלט מודעות. מצד שני, מתחסדת חב-רת המבוגרים, טוענת שהמין אסור לפני הנישואין. ניגוד זה יוצר בבני-הנעורים מתח וחיתוך פנימי.

ההורים והגלולה
כיצד צריכים הורים להתייחס לשי-מוש בגלולה על-ידי בתם בגיל-הנעורים? אב, שבתה בת ה-18 עמדה לנסוע מהבית ל-קולג', באה להתייעץ בפסיכולוג. הבת ביק-שה מאמה לקנות לה גלולות למניעת-הריון. סיפרה האם הנבוכה: "אני מכירה את בתי. אני יודעת שברגע שהיא תתאהב שם בחור, היא תשכב איתו. (המסך בעמוד הבא)